

Вихідні дні 2 - 4 травня 2014 р. в Альберті були досить «спекотними», хоча за вікном і падав сніг, і пощипував морозець. В Едмонтоні відбулась Всеканадська українська учительська конференція, яку відвідав 81 освітянин з Онтаріо, Саскачевану, Манітоби, Квебеку та Альберти! Це була насправду велика подія в освітній сфері. Такого масштабу конференції відбуваються кожних два роки.

Отже, урочисте відкриття відбулось 2 травня в залі Українського Національного Об'єднання (УНО) і розпочали зі жвавої дискусії на тему «Українська освіта 21-го століття: Де ми є тепер? Як нам забезпечити світле майбутнє у 2030 році», після чого виступив український драматичний театр УНО «Сузір'я» зі своєю колоритною та веселою програмою дотепних жартів. Зустрічали навіть «хлібом-сіллю» - господиня спекла чудовий коровай!

Наступні два дні були дуже насичені та енергійні (добра міцна кава від Хасана [дядечко, який дбав про порядок та нашу безпеку], звісно, тримала всіх у тонусі): учасники відвідали 13 сесій, на яких були висвітлені актуальні питання шкільництва, проблеми та їх вирішення. Родзинкою конференції було представлення цікавих забавок, нових способів використання новітніх технологій у вивченні української мови, таких як «мудра дошка» (Smartboard), iPads, що є необхідним для якісного навчання усіх студентів, і тих, що з особливими потребами в тому числі. Підростаюче покоління потребує новинок, тож маємо йти в ногу з часом. Піднімали також такі важливі питання про те, що може бути мотивацією для вивчення української мови, чим зацікавити учнів, як підтримати і збільшити їх чисельність. Бо власне, як сказала Оленка Білаш: «Це від нас залежить, як ми себе поведемо», так і діти підуть за нами, або ні. Варто регулярно організовувати культурно-освітні обміни між українськими школами Канади, щоб дітям було цікаво. Важливо також підтримувати комунікацію між учителями через відео-конференції, щоб частіше обмінюватися досвідом. А ще була гарна ідея, щоб розміщувати усі цікаві нові ресурси для вивчення української мови на вебсайті www.Shkola.ca.

На цій конференції, безперечно, була чудова нагода зустріти давніх колег, познайомитися з новими обличчями, поділитись думками, досвідом, методикою, матеріалами і свіжими ідеями. Відчувалося випромінювання натхнення до нових викликів, звершень, тож по домівках усі роз'їхались з новими ідеями та гарними враженнями.

Ну що ж, тепер до зустрічі на наступній конференції у 2016 році в м. Торонто!

П.с.: І як сказала одна вчителька (Леся Погорецька): «Щоб всі використовували музику в класі!». Бо власне через мелодію і спів найкраще та найтепліше передається мова солов'їна.

«Українець – не той, хто признається, що він є українець, а той, хто старається, щоб його онуки признавались, що вони є українці».